Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0187

Αναφορά κατοίκων των χωριών του τμήματος Λιοδώρας σχετικα με τον τρόπο ενοικίασης των προσόδων της περιοχής τους.

10 Ιουλίου 1823

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐκτενὴς ἀναφορὰ κατοίκων τῶν χωριῶν τοῦ τμήματος Λιοδώρας, τῆς ἐπαρχίας Καρύταινας, πρὸς τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, στὴν ὁποία ἐκθέτουν παραστατικὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν σχετικὰ μὲ τὴν ἐνοικίαση τῶν φορολογικῶν προσόδων τῆς περιοχῆς τους, τὴ μεθόδευση γιὰ νὰ ἀποκλειστοῦν ἀπὸ τὸν σχετικὸ πλειστηριασμό, τὴν ἐπιβολὴ αὐθαίρετων ὑποχρεωτικῶν ἐράνων στὸ σύνολο τῶν κατοίκων, τὴν ἀπαίτηση τῶν Δημητσανιτῶν γιὰ πληρωμὴ τοπιάτικων καὶ γενικότερα ἀδικοπραγίες κατὰ τῶν κατοίκων ἀπὸ ἰσχυροὺς τῆς ἐπαρχίας προκρίτους. Ἡ ἀναφορὰ σχετίζεται μὲ τὶς συγκρούσεις στὴν περιοχὴ μεταξὺ τῶν Δεληγιανναίων καὶ τῶν κοινοτήτων τῶν χωριῶν γιὰ τὴν ἐκμίσθωση τῶν προσόδων (βλ. τὰ σχετ.). Τὸ ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου εἶναι ἀντίγραφο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο παραλείφθηκαν τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων. Ἔχει, ἐπίσης, δημοσιευτεῖ χωρὶς ὑπογραφές, πιθανὸν ἐξ ἀντιγραφῆς ἀπὸ τὴν ἔκδοση τοῦ Ἰω. Θεοφανίδη.

Προηγούμενες Εκδόσεις: ΙΑΘ, τ. 2, σ. 147-149 ▪ Ἀγησ. Τσέλαλης, Πλαπούτας, σ. 305-307.

Ἐκλαμπρότατε ἀντιπρόεδρε τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κύριε Θεόδωρε Κολοκοτρόνη

Διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ταπεινῆς ἀναφορᾶς ἀναφέρομεν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά της οἱ ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τῶν κάτωθεν χωρίων, ὅτι καὶ προλαβόντως ἐπροσκλήθημεν παρὰ τοῦ ἐπάρχου μας διὰ νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς ἐπαρχίας μας διὰ νὰ ὀργανίσωμεν ὅλοι γενικῶς τὴν καλὴν εὐταξίαν καὶ ἁρμονίαν τῆς ἐπαρχίας μας. Καὶ ὅλοι οἱ τῶν χωρίων μας πρόκριτοι κατὰ χρέος ἐπήγαμεν. Καὶ χωρὶς νὰ διορίσωμεν τοὺς ἐπιστάτας εὔγαλαν τὰ χωρία εἰς τὸ ἱκάντον, καὶ ἀφοῦ ἐξακολουθοῦσε ἡ πώλησις τῶν χωρίων, εἴδαμεν ὅπου μερικὰ χωριὰ τῆς Ἄκοβας δὲν τὰ εὔγαλαν εἰς τὸ ἱκάντο, ἐπὶ προφάσει ὅτι τὰ ἔχη πουλημένα ἡ Διοίκησις εἰς μίαν τιμὴν πολλὰ χαμιλήν, ἀναλόγως κατὰ τὴν τιμὴν τῶν ἄλλων χωρίων. Καὶ πουλημένα εἰς ἀνθρώπους ἀσημάντους, εἰς τὸν Ἠλίαν Μπιζούμην, εἰς τὸν καπ. Μικέλην, εἰς τὸν Ἀθανάσιον Δελιγιάνην, εἰς τὸν παπᾶ Σταθούλην, εἰς τὸν καπ. Γιαννὴν καὶ εἰς ἄλλους ἀκόμη. Καὶ εἰς αὐτοὺς ἦτον καμπόσα χωριὰ ἀπερασμένα, σχεδὸν ὅλη ἡ Ἄκοβα πλὴν τῆς πέρα μεριᾶς. Ἀγνοοῦμεν ὅμως διὰ ποίαν αἰτίαν τοὺς ἔκαμεν αὐτῶν ἡ Διοίκησις χάριν καὶ τοῦτο μᾶς ἐπείραξε ὄχι ὀλίγον. Ἐρωτήσαμεν καὶ ἡμεῖς διὰ ποίαν αἰτίαν δὲν τελαλίζονται ὅλα τὰ χωρία, καὶ μᾶς εἶπαν δὲν εἶναι ἐδική μας δουλιὰ νὰ ἐξετάζωμεν. Ἐξόχως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ βλέπωμεν νὰ προβάλλουν νὰ δώσωμεν ἀπὸ τὰ δέκα τρία. Μᾶς ἐπαῤῥησίασαν ἐν ταυτῷ καὶ διαταγὴν διὰ ἔῤῥανον καὶ νὰ συναχθῇ τὸ ὀλιγώτερον εἰς ὀκτὼ ἡμέρας, οἱ ἀρχηγοί, καὶ μᾶς ἐζητοῦσαν νὰ εὐγάλωμεν ὅσους πιστοὺς διὰ τὸ στράτευμα καὶ νὰ πληρώσωμεν τὸ κάθε χωρίον τοὺς στρατιώτας του. Ἐμουρμούρισαν πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα δωσίματα εἰς τὰ ζωντανά μας καὶ εἰς τὰ δένδρη τὰ κάρπιμα. Μέ ποίαν ψυχὴν λοιπὸν θέλετε νὰ ὑποφέρωμεν ὅλα αὐτά, ὁποῦ ἀφ' οὗ εὔγωμεν ὅλοι διὰ τὸ στράτευμα, ποῖος πλέον μένει νὰ πληρώσῃ ἔῤῥανον; Νὰ πληρώσῃ στρατιώτας; Νὰ πληρώσῃ εἰς τὰ δέκα τρία; Καὶ καθ' ἑξῆς εἴπαμεν ὅτι ἡ διαταγὴ διὰ τὸν ἔῤῥανον λέγει νὰ πληρώσουν οἱ εὐκατάστατοι, καὶ ἀπηλογήθησαν ἐκεῖνοι ὅπου ποτέ δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸ στράτευμα παρὰ ἐκοίταζαν τὰ ἰντερέσια τους, ὅτι οἱ στρατιῶται εἶναι τὴν σήμερον οἱ εὐκατάστατοι καὶ αὐτοὶ ἂς πληρώσουν καὶ ἂς πληρωθοῦν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔγινε τὸ πρῶτον ἱκάντον, τότε ὅλοι γενικῶς οἱ ἐπαρχιῶται ἠθελήσαμεν νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς ἐπιστάτας. Ἐζητήσαμεν καὶ ἡμεῖς δικαιοματικῶς καὶ συμφώνως μὲ τὰς περισσοτέρας γνώμας τῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ βάλλωμεν ἕνα ἐπιστάτην καὶ δὲν τὸ ἐθέλησαν μέρος ἐπαρχιῶται. Ἐκλέξαμεν δὲ ἑπτὰ ὑποκείμενα συμφώνως ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν μας ὁποῦ ὅποιον αὐτοὶ ἐκλέξουν νὰ εἶναι δεκτὸς εἰς ὅλους μας. Καὶ οἱ δέκα ἀπὸ αὐτοὺς ἀπεφάσισαν καὶ οἱ ἑπτὰ

δὲν ἔστερξαν. Ἐπήγαμεν καὶ τὴν κρίσιν εἰς τὸν ἔπαρχον καὶ ἀποφάσισε καὶ αὐτὸς μὲ τοὺς ψήφους τῶν περισσοτέρων. Ἐζητήσαμεν νὰ ῥίξωμεν δύο κλήρους, ἕναν ἡμεῖς καὶ ἕναν ἐκεῖνοι, καὶ δὲν τὸ ἠθέλησαν παρὰ ἐγύρευαν ἐκεῖνοι νὰ ῥίξουν δύο κλήρους καὶ ἕναν ἐμεῖς, ὁποῦ δὲν ἦτον δίκαιον, ἐπειδὴ καὶ αἱ περισσότεραι γνῶμαι τῆς ἐπαρχίας ἦτον ἐδικαῖς μας καὶ μέ κἀνέναν τρόπον ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἠθέλησαν παρὰ τὸ ἐγύρευαν ζόρλα. Τοὺς εἴπαμεν ὅτι ἡμεῖς πλέον εἰς ἐσᾶς δὲν ἐμπιστευόμεθα, διότι ἠξεύρομεν καὶ εἴδαμεν πόσας δολιότητας ἐμεταχειρίσθητε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τούτου τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὁποῦ ὅ,τι δόσιμον ἤλθε τῆς ἐπαρχίας μας, ποτὲ ἀναλόγως δὲν τὸ ἐῤῥίξατε παρὰ φιλοπροσώπως. Καὶ διὰ αὐτὰ ὅλα θέλωμεν νὰ βάλωμεν ἕνα ἐπιστάτην διὰ νὰ βλέπῃ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπαρχίας μας. Καὶ ἂν δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας ἡμεῖς τὸν πλερώνωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν θρέφωμεν. Μήτε τοῦτο δὲν τὸ ἠθέλησαν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ λαὸς εἶδεν ὅτι μέ κἀνένα τρόπον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κατορθώσωμεν τίποτε, ἐπῆραν τὸν Γιοτόπουλον σπρόχνοντας καὶ παιδεύοντας διὰ νὰ τὸν ἀφιερώσουν εἰς τὸν ἔπαρχον διὰ ἐπιστάτην. Τότε ἐλογομάχησαν, καὶ τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο καὶ ἠγανακτισμένοι εὔγαλαν πιστόλαις καὶ μαχαίρια, καὶ ἐκτυπήθησαν πολλοὶ καὶ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ πάλιν ὁ ἴδιος λαὸς ἐμπόδισε τὸ κακὸν δὲ νὰ μὴν γένῃ τὸ χείριστον. Καὶ αὐτὸ ὁποῦ ἔγινε, ἐξ ἀπροσεξίας ἔγινε καὶ ὄχι ὅτι ἤθελε κἀνένας ἢ ὅτι ἤξευρε τινὰς ἢ ὅτι ἦσαν βαλμένοι διὰ ἕνα παρόμοιον, ὁποῦ ἄν ἦτον, καθὰ λέγουν ὅτι ἀπεφασιστικῶς ὁ λαὸς τὸ ἔκαμεν, δὲν ἔμενε κἀνένας ζωντανός. Παρὰ τοῦτο ἔγινε ἀπὸ ὀργὴν λαοῦ ἠγανακτισμένος ἀπὸ θυμὸν διὰ ὅλα τὰ ἄνω ῥηθέντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἂς ἐξετάσῃ ἀκριβῶς, γενικῶς τοὺς ἐπαρχιώτας καὶ αὐτόπτας διὰ νὰ πληροφορηθῇ, καὶ ἂν εἶναι τὶ διαφορετικὸν ἔχωμεν ὅλοι ἕτοιμον τὸν αὐχένα μας νὰ τὸν κλίνωμεν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ νὰ μᾶς ἀποκεφαλίσῃ ὅλους.

Θερμοπαρακαλοῦμεν λοιπὸν ὅτι ἐπειδὴ καὶ προβλέπομεν ὅτι ἡμεῖς ποτὲ δὲν θέλει μείνωμεν σύμφωνοι μὲ μερικοὺς ἐπαρχιώτας, διότι δὲν ἔχουν ἀπόφασιν νὰ μᾶς ἀφήσουν κἀνένα δικαίωμα παρὰ θέλουν νὰ μᾶς ἀρμέγουν καθὼς αὐτοὶ θέλουν, καὶ διὰ νὰ λείψῃ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ σκάνδαλον, ἡ Διοίκησις ἂς πέμψῃ διοικητήν μας νὰ τὸν δεχθῶμεν μετὰ χαρᾶς καὶ ἀναλόγως ὅ,τι δόσιμον δίνουν καὶ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι | δίδομεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ τότε ἂν προσκρούσωμεν εἰς τὴν Διοίκησιν ἂς παιδευθῶμεν. Ἐκλαμπρότατε! Δὲν ἐστάθη ποτὲ καὶ ἐπὶ Τουρκίας ὁποῦ τὰ τοπιάτικα νὰ τὰ πέρνουν οἱ Τοῦρκοι δυναστικῶς ἀπὸ ταῖς στάναις καὶ οἱ Δημητζανίται εὐγῆκαν κατὰ τὸν Ἀρτοζίνο, ὁποῦ ἐκεῖ ἔχουν μερικοὶ Λιοδορίσιοι ταῖς στάναις των καὶ ἀξετάστως ἔμβαιναν μέσα εἰς ταῖς καλύβαις των καὶ ἔπερναν ὅσον βούτιρον καὶ τιρὶ εὕρισκαν χωρίς νὰ τὸ ζυγίσουν. Τὶ μᾶς χρειάζονται λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι, εἰς κάποιους χριστιανούς; Δι' ὅλα αὐτά μας τὰ μεγάλα δικαιώματα θέλομεν νὰ εἴμεθα ἀμέτοχοι ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐπαρχίαν καὶ ἡ Διοίκησις ὅπως θέλει ἂς μᾶς διοικήσῃ καὶ ὅ,τι θέλει ἂς πάρῃ ἀπὸ ἡμᾶς. Ἡμεῖς εἰς τοῦτο ἐπιστηριζόμεθα καὶ εἰς τοῦτο θέ ν' ἀποθάνωμεν. Διότι ἐξεψυχίσαμεν πλέον ἀπὸ τὰ καμώματα μερικῶν. Μεγάλως σέ ἐβαρύναμεν ἐκλαμπρότατε, πλὴν τὰ μεγάλα μας παράπονα καὶ δίκαια καὶ τὸ θάῤῥος μᾶς ἐπαρακίνησαν διὰ νὰ αὐθαδιάσωμεν τόσον καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν συγνώμην καὶ ἀνυπομόνως προσμένομεν ἔκλαμπρόν της πρὸς ἡσυχίαν μας· καὶ μένωμεν μέ ὅλον τὸ σέβας.

Τῇ 10 Ἰουλίου 1823
Λιοδώρα

Ἴσον ἀπαράλλακτον

ἰκάντο (ἰταλ. incanto) = πλειστηριασμός, δημοπρασία

ζόρλα (τουρκ. zorla) = διὰ τῆς βίας

τοπιάτικα = τέλος ποὺ καταβαλλόταν γιὰ τὴ χρήση γῆς μιᾶς περιοχῆς, κυρίως γιὰ τὴν κτηνοτροφία

Αριθμός Τεκμηρίου
0187

Τίτλος
Αναφορά κατοίκων των χωριών του τμήματος Λιοδώρας σχετικα με τον τρόπο ενοικίασης των προσόδων της περιοχής τους.

Ημερομηνία Σύνταξης
10 Ιουλίου 1823

Τόπος Σύνταξης
Λιοδώρα

Συντάκτης
Κάτοικοι των χωριών Λιοδώρας

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Αντίγραφο

Διαστάσεις
246mm × 349mm

Αρ. Φύλλων
1

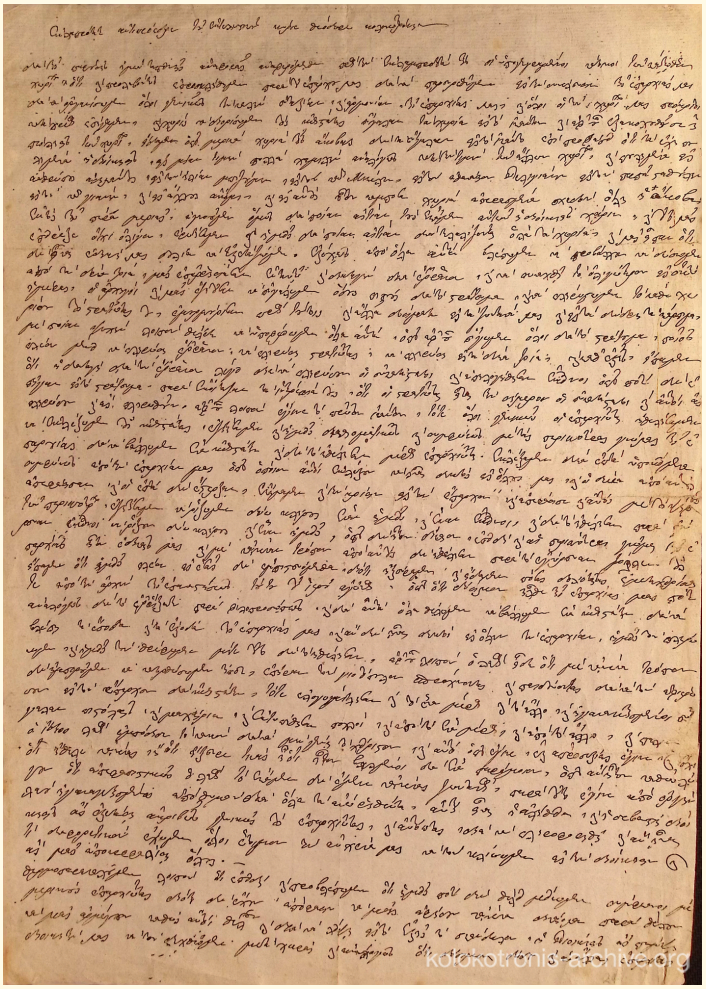
Γλώσσα
Ελληνικά

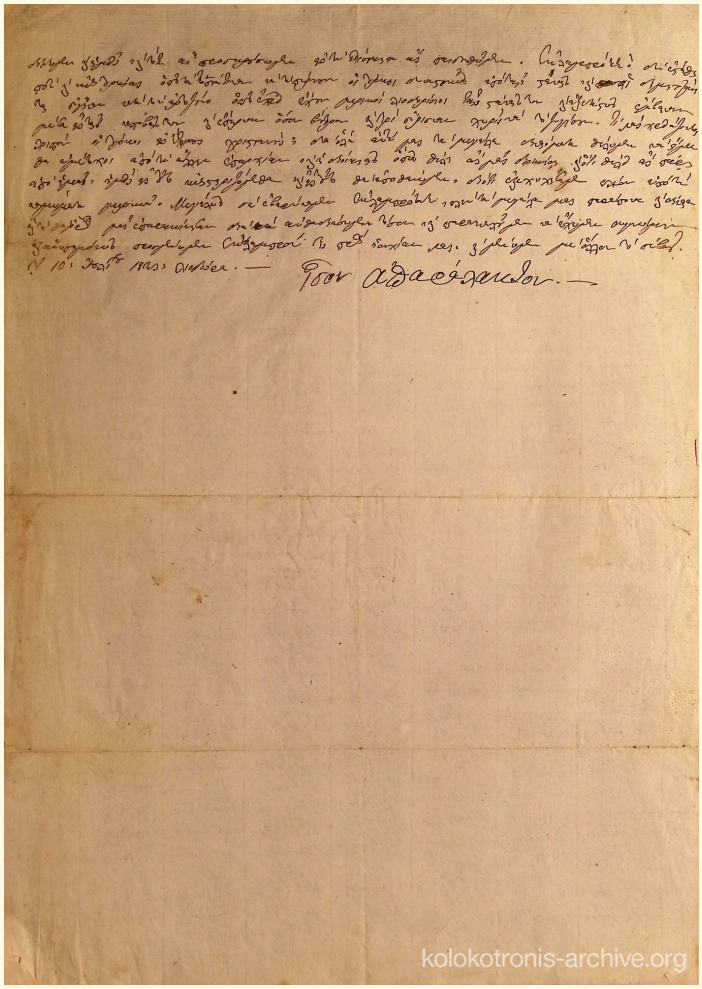
Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0187

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

kolokotronis-archive.org